

Velkommen til gårds!

– Det er betterdø en stor fjær i hatten å få sånne arrangementer lagt til Stiftsgården, sier Kjetil Lehn og sikter selvfølgelig til prinsessebryllup i mai. Kjetil Lehn er regiondirektør for Statsbygg Midt-Norge, som forvalter nasjonaleiendommen og kulturminnet Stiftsgården.

TEKST: BENTE MYHRE HAAST FOTO: CATHRINE DILLNER HAGEN

Han tar valg av sted for bryllupsfesten til inntekt for fine opplevelser for de kongelige i 1997. Det var toppåret hittil, da begivenhetene kom som perler på en snor. Først var det kongelig besøk i forbindelse med VM på ski og Trondheims 1000-årsjubileum, og seinere ble kongeparets 60-årsfest feiret her.

Men Stiftsgården er ikke den eneste perlen vår. –Vi forvalter Austråtborgen og holder murene syden-hvite tross nordisk skiftende klima, og tar vare på deler av Kalvskinnnet i Trondheim sentrum. Munkholmen i Trondheimsfjorden bør nevnes og ikke minst Kongsvold, fjellstua som Direktoratet for naturforvaltning bruker. Sistnevnte har akkurat vært vist fram på TV, ikke i «Farmen», men i «Herskapelig», smiler Lehn stolt. Å få jobbe med kulturminner gir det å være eiendomsforvalter en ekstra dimensjon; det er krydder i hverdagen og det gir anerkjennelse å ta vare på verdier. – Ja, jeg føler det som en bonus, sier sjefen for regionkontoret med landets største portefølje av kulturhistoriske statseiendommer.

I bunn og grunn er han jordskifte kandidat og skogtekniker, denne litt atypiske eiendomsdirektøren. Men så har han også meget gode og faglig sterke medarbeidere som gløder for jobben. Selv har han lang erfaring fra Trondheim kommune, der han de siste tre årene var direktør for bygge- og eiendomsforvaltningen. – Det var som å komme til himmelrike å begynne i Statsbygg, utbasunerer Kjetil Lehn. – Både ressursene og gjennomføringsevnen her gir et enormt løft i forhold til å jobbe i en fattig storbykommune, forklarer han. – Det motiverer voldsomt å få gjort noe og ikke bare sutte på labbene, sier orienteringsløperen og skiløperen som har mange Birkebeiner-merker, men stadig ett mindre enn kona!

Han påstår at man kan se hvordan arbeidsdagen hans har vært når han jogger hjem i kveldinga. Oftest er han lett på tå. Enkelte dager løper han litt tyngre, da er det godt for 46-åringen å være gjennomtrengt. Kanskje tyder stegene på at han funderer på hvordan han skal løse en konflikt? Eller rett og slett på om han nådde fram med sitt budskap i dag? Ideer til hvordan han skal takle små og store utfordringer, kommer liksom lettere der han løper i skogen, med vind i det lett grå-

nende håret og blodpumpa på høyt gir. Hjem til familien. De to barna liker at pappa er med på middagspraten.

Kjetil Lehn er opptatt av relasjoner, både mellom Statsbygg og kundene, og mellom de ansatte. 50 av medarbeiderne er spredd på eiendommer i hele regionen, 12 holder hus på regionkontoret i Trondheim sentrum. Åpenhet og god stemning meldes det fra den kanten. – Men vi må aldri hvile på våre laurbær, det er alltid noe som kan bli bedre, parerer Kjetil. Kundeundersøkelsen før jul viste at kundene er meget tilfreds med våre folk på eiendommene, men ikke fullt så fornøyd med oss på kontoret. Det jobber vi med!

Apropos relasjoner, er forholdet til brukerne av Stiftsgården vanskeligere enn i andre sammenhenger? – Det er utrolig inspirerende å ha direkte kontakt med Dronningen, smiler Lehn nesten unnskyldende. – Hun interesserer seg for vårt fagfelt. Resultatet blir best dersom kundene er interesserte og krevende og klare på hva de vil ha, svarer Kjetil Lehn.

Hvordan skal du sørge for at bryllupsfesten 24. mai 2002 får en fin fysisk ramme som tilfredsstillende både brudepar, gjester og oss som skal se det på TV, Kjetil Lehn? – Intendant Jan Slotten som har ansvaret for den daglige driften av Stiftsgården, har erfaring med kongelige besøk, så han får sammen med forvaltningssjef Oddvar Johnsen en viktig rolle i forberedelsene. Selv er jeg med i planleggingskomiteen som ledes av hoffets Bjørn Ruud. Lukene før tar vi inn 3–4 personer ekstra for å vaske og pynte på Stiftsgården både inn- og utvendig. Det vil fort koste noen hundre tusen som av naturlige grunner ikke står på budsjettet, men det må vi få til på et vis. Ellers er alt klart til storinnrykk!

Til daglig er han å treffe på sitt kontor i Prinsensgate, slipsbehengte Kjetil Lehn; det er lenge siden han hadde skogsmull under neglene. Snart kan han ikle seg den aller fineste stasen og ønske prinsessen og alle andre velkommen til Stiftsgården. Stolt som faen. ■

Hva kan staten utrette på Vestbanen?

Vestbanetomten blir ofte betegnet som Oslos indrefilet. Der den ligger som et bindeledd mellom Aker brygge og Oslo rådhus, fremstår Vestbanen utvilsomt som en av de mer attraktive deler av hovedstaden. Jeg vil her ikke gå inn på tall og økonomiske modeller, men si litt om hvordan vi som statlig eier og aktør har en unik mulighet til å være med på å utvikle hovedstaden på en positiv måte.

Jeg mener at staten som eier av Vestbanen har et selvstendig ansvar for at tomten blir noe mer og noe annet enn et alminnelig utbyggingsprosjekt hvor selger sitter igjen med et økonomisk utbytte. Ikke at det er noe galt i seg selv, men Vestbanens potensial tilsier at staten bør bidra til at området for fremtiden blir til glede for alle hovedstadens beboere og besøkende.

Hva kan staten utrette på Vestbanen? Her er det flere muligheter; fra salg av hele tomten til at staten selv tar den mer aktivt i bruk. Det er valgt å gi Statsbygg i oppdrag å utvikle tomten for salg. Unntatt for salg er de to fredede stasjonsbygningene. Å legge til rette for salg er ikke det samme som at hele tomten skal selges. Staten kan og bør tre inn som en fremtidig bruker på deler av Vestbanen.

Historisk sett har det vært betydelige kulturaktiviteter i området. Beliggenheten og historien taler for at det igjen bør bli et sted for kulturaktivitet, om enn i litt andre former enn før. Enhver epoke er et speil av sin tid. Etter nedleggelsen av jernbanevirksomheten var Vestbanen nær ved å bli stedet for den nye operaen. Som kjent «tapte» Vestbanen den kampen. Dette åpner imidlertid for nye og andre muligheter for at kulturen igjen kan få blomstre på Vestbaneområdet.

Det bør legges til rette for at kulturinstitusjoner og kulturtiltak skal utgjøre en betydelig og synlig del av aktivitetene på Vestbanen. I tillegg til Stortingets vedtak om Fredssente-

ret, har Oslo bystyre vedtatt at Deichmanske hovedbibliotek og Stenersensamlingen skal flyttes til tomten. Gjennom media er det kjent at det pågår politiske diskusjoner i Oslo kommune om innpass for andre kulturinstitusjoner. Mitt ønske er at staten legger forholdene til rette for et betydelig og variert kulturinnslag på Vestbanen. Initiativ i den retning er positive. Dette innebærer både økt kulturandel, og at staten må bidra til at kulturinstitusjoner og kulturtiltak kan flyttes til eller etableres på Vestbanen. En annen forutsetning for at området skal bli til glede for hovedstadens innbyggere, er at det legges til rette for boliger. Hittil er det angitt ca. 10.000 kvm til boliger.

Vestbanen må være et sted hvor staten bidrar mer enn bare som selger. Da må vi også ha for øye prosessen for utvikling av området i Statsbyggs regi. I disse dager pågår en arkitektkonkurranse mellom høyst kvalifiserte deltakere hvor vinneren offentliggjøres ultimo juni. At diskusjonen om området igjen har skutt fart, er et bevis på tomtens sentrale beliggenhet og folks bevissthet om fremtidig utnyttelse. Vi bør imidlertid tilstrebe at arkitektkonkurransen skjer på forutsigbare og like vilkår. Det er ikke det samme som at vi ikke ønsker diskusjon og forslag om hva som for fremtiden bør innplasseres på Vestbanen. Etter at tomten er ferdig regulert for salg, må vi som statlig aktør også være vårt ansvar bevisst i å følge opp at Vestbanen faktisk blir et område som tas i bruk og som Oslo kan være stolt av å vise frem.

Statsråd Victor D. Norman

